

BELGISCHE SENAAT**—**
BUITENGEWONE ZITTING 1988
—**—**
14 APRIL 1988
—

Voorstel van wet waarbij aan geïnterneerden wier verzoek om invrijheidstelling is verworpen, de mogelijkheid wordt geboden hoger beroep in te stellen en waarbij de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers wordt gewijzigd

(Ingediend door de heer Collignon)

—
TOELICHTING
—

Het kan alleen maar verwondering wekken dat in een zo belangrijke aangelegenheid als de individuele vrijheid en in een zo moeilijk af te bakenen terrein als dat waarop de wet tot bescherming van de maatschappij betrekking heeft, het lot van de burger aan één enkele instantie wordt toevertrouwd. Daarbij bestaat de enige mogelijkheid tot beroep erin om na zes maanden hetzelfde verzoek tot invrijheidstelling in te dienen bij dezelfde instantie, die waarschijnlijk op dezelfde manier zal zijn samengesteld.

De huidige regeling wekt des te meer verwondering omdat de wet tot bescherming van de maatschappij een beroepsinstantie opricht, namelijk de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, de samenstelling daarvan bepaalt (art. 13) en de procedure tot instelling van hoger beroep bij die hoge commissie regelt. Maar alleen de procureur des Konings kan van dat rechtsmiddel gebruik maken wanneer hij zich tegen de tenuitvoerlegging van een beslissing tot invrijheidstelling wenst te verzetten (art. 19).

Het Hof van Cassatie heeft voorts erkend dat beslissingen van de commissies tot bescherming van de maatschappij in verband met een invrijheidstelling vonnissen zijn in de zin van de artikelen 609 en 612 van het Gerechtelijk Wetboek. Tevens preciseert het Hof van Cassatie dat dergelijke beslissingen in de door het Wetboek van strafvordering bepaalde omstandigheden vanwege de geïnterneerde tot een beroep in cassatie aanleiding kunnen geven (Cass. 8 april 1968, *Pas.* 1968, 1974 en nota; 30 juli 1972, *Pas.* 1972, I, 1032).

SENAT DE BELGIQUE**—**
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988
—**—**
14 AVRIL 1988
—

Proposition de loi créant un recours au profit des internés dont la demande de mise en liberté est rejetée et modifiant la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude

(Déposée par M. Collignon)

—
DEVELOPPEMENTS
—

On peut s'étonner de ce que, dans un domaine aussi grave que celui de la liberté individuelle et dans une réalité aussi difficile à cerner que celle à laquelle s'applique la loi de défense sociale, le sort du citoyen soit confié à une seule instance sans autre recours pour lui que la réintroduction de sa demande six mois plus tard devant la même instance, vraisemblablement composée de la même façon.

Le système actuel est d'autant plus étonnant que la loi de défense sociale crée une instance d'appel, la commission supérieure de défense sociale, décrit sa composition (art. 13), organise la voie de recours devant cette commission supérieure, mais en réserve l'usage au seul procureur du Roi lorsque ce dernier veut s'opposer à l'exécution d'une décision de mise en liberté (art. 19).

La Cour de cassation a par ailleurs reconnu que les décisions des commissions de défense sociale, lorsqu'elles statuent sur la liberté, présentent le caractère de jugement au sens des articles 609 et 612 du Code judiciaire. La Cour de cassation précise également que de telles décisions peuvent faire l'objet d'un pourvoi de la part de l'interné dans les conditions prévues par le Code d'instruction criminelle (Cass. 8 avril 1968, *Pas.* 1968, 1974 et note; 30 juillet 1972, *Pas.* 1972, I, 1032).

Dit wetsvoorstel wil alleen maar ten behoeve van de geïnterneerde een beroepsprocedure instellen, daarbij gebruik makend van de reeds bestaande hoge commissie tot bescherming van de maatschappij.

Het voorgestelde systeem is zo eenvoudig mogelijk opgevat. Voor het onderzoek van de zaak door de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij (toepasbaarheid van art. 16) en voor de beslissingstermijn heeft men zich laten leiden door artikel 19 van de desbetreffende wet.

Artikel 18 wordt lichtjes aangepast om de termijn van zes maanden (voor de indiening van een nieuw verzoek tot invrijheidstelling) te doen ingaan op de dag waarop de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij uitspraak doet.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

Op de laatste regel van het eerste lid van artikel 18 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers wordt het woord « definitieve » ingevoegd vóór het woord « afwijzing ».

ART. 2

In dezelfde wet wordt een artikel 19bis ingevoegd, luidende :

« Artikel 19bis. — Uiterlijk twee dagen nadat de beslissing tot afwijzing van het verzoek tot invrijheidstelling is gewezen, wordt die beslissing door de directeur van de inrichting ter kennis van de geïnterneerde gebracht.

Binnen acht dagen te rekenen van de kennisgeving kan de geïnterneerde of zijn advocaat bij de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij hoger beroep tegen die beslissing instellen.

Het aan de voorzitter van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij gerichte verzoekschrift waarbij hoger beroep wordt ingesteld, wordt neergelegd op het secretariaat van de commissie tot bescherming van de maatschappij, dat het dossier onverwijld doorzendt.

De hoge commissie tot bescherming van de maatschappij beslist binnen een maand na de neerlegging van het verzoekschrift; de geïnterneerde en zijn advocaat worden gehoord; het bepaalde in artikel 16 is bovendien van toepassing. »

La présente proposition a simplement pour but d'organiser une voie de recours au bénéfice de l'interné en utilisant l'institution déjà existante de la commission supérieure de défense sociale.

Le système proposé est aussi simple que possible, calqué sur l'article 19 en ce qui concerne l'instruction de l'affaire par la commission supérieure de défense sociale (applicabilité de l'art. 16) et en ce qui concerne le délai pour prendre la décision.

L'article 18 est légèrement adapté pour faire démarrer le délai de six mois (en vue de l'introduction d'une nouvelle demande de mise en liberté) à la date du prononcé de la décision de la commission supérieure de défense sociale lorsque celle-ci aura été appelée à statuer.

R. COLLIGNON.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

A l'article 18 de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, le premier alinéa est complété par le mot « définitif ».

ART. 2

Un article 19bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Article 19bis. — La décision de rejet de la demande de mise en liberté est notifiée à l'interné par le directeur de l'établissement au plus tard le surlendemain du prononcé.

L'interné ou son avocat peut interjeter appel de cette décision auprès de la commission supérieure de défense sociale dans un délai de huit jours à dater de la notification.

La requête d'appel adressée au président de la commission supérieure de défense sociale est déposée au secrétariat de la commission de défense sociale, qui transmet sans délai le dossier.

La commission supérieure de défense sociale statue dans le mois du dépôt de la requête; l'interné et son avocat sont entendus; les dispositions de l'article 16 sont en outre applicables. »

R. COLLIGNON.